

# SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

ÉS A SZILÁGYSOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

## ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Márcz. 15-től decz. 31-ig . . . 3 frt.  
Fél évre . . . . . 2 frt.  
Negyed évre . . . . . 1 frt.

## MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:  
NAGY LÁSZLÓ.

## SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón a gymnázium épületében,  
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.  
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

## Előfizetési felhívás

## „SZILÁGY-SOMLYÓ“

társadalmi hetilapra.

Lapunk a Szilágyság összerdekeinek előmozdítását tűzi ki célul, miért is határozottan **magyar nemzeti** szellemben a különálló érdekek összeegyeztetésére, és így **együttel** társadalmi, gazdasági és közművelődési fejlődésre fog törekedni.

**Vezércikkünk** minden a Szilágyságot közvetlen érdeklő s nem politikai kérdés megvitatásával, **heti szemlénk** a hazában s külföldöntörténet nevezetes események rövid és megjegyzés nélküli közlésével, **tárczánk** a szépirodalom terjesztésével fognak foglalkozni. Közlünk megyei s helyi híreket. A politika lapunk keretében helyt nem foglal.

Lapunk beltartalmát több hírneves író dolgoztaival reméljük gazdaggá tehetni. Már s nyertünk e részben határozott ígéretet országos híri publicistánk s

íróink **P. Szathmáry Károly, Szász Károly s Páskuj Lajos** uraktól, és így teljes bizalommal reméljük viszont a t. közönségtől lapunk anyagi pártolását.

Az előfizetési feltételek lapunk élén közölvék.

Nagy László,

felelős szerk. és laptulajdonos.

**Tapody Tamás,**  
lapvezér.

**Bartha Iván,**  
főmunkatárs.

Sz.-Somlyó, 1883. márcz. 22.

Mottó: Szeresd a hazát. Boldog leszel, ha a férfior napjaiban e szavakat úgy fogod érthetni, úgy fogod érezhetni, a mint kell.

(i) Regnum unius linguae semper imbecille. Az egy nyelvű királyság mindig gyenge. A nagy király e meggyőződése s a magyar nemzetnek azon veleszületett türelmes jelleme, hogy nem bántotta soha senkinek vallását és nemzetiségét: a későbbi századokban igen sok keserűséget okozott magyar hazáknak. Addig mig a nemzetiségi eszme fel nem merült, a különböző anyanyelvű honfiak büszkék voltak arra, hogy ők magyarok s esetleg magyar

a vidéki lapszerkesztőről, a kit méltán nevezhetnénk a sajtó-martyrjának.

Beszéljen maga az elmondandó apróbb epizódokból összefont történet, a melyet egy bizalmas szerkesztő barátunk élményei közül előlőztunk ki.

\*

Reggeli kilencz óra.

A „Latorczai Riadó“ szerkesztőségében íróasztalnál ül a szerkesztő dr. Fabóthy Aladár.

Egész éjjelen át nem tudott aludni, nyughatatlanul hánykódott ágyában, mint a kit sötét gondolatok űznek s nem tud előlük menekülni sehogysem. Ez pedig ritka esemény olyan ember életében, a ki mint barátunk is a nős élet mézes heteit élvezte, hozzá még erőteljes, egészséges fiatal ember is s kivéven a fogfájást — a mely azonban nem a szerkesztői állás örömeiért fáj, — soha más betegségben nem szenvedett.

Reggel, szokása ellenére, alig teljesíté a hivatalos jellegű kézcsókot bájos jelenél, már a szerkesztőségben találjuk.

Iszonyu munkája lehet, mit izzadó homloka s izgatott arcvonásai eléggé elárulnak. Előtte kézirat hever, melyet minduntalan korigál vörös írójával, ugyannyira, hogy a papíron már csak itt ott feketélik egy-egy sor.

nemesek. Ez időt a magyar ismert türelmes jelleme nem használta fel úgy, mint a francia, a hol 17 különböző nemzetiségből lett az egységes és hatalmas francia nemzet. Ámde az idő el és a régi századokban felhasználatlanul hagyott alkalom eltűnt visszahozhatatlanul. De ez nem baj. Én nem bánom, hogy hazám sok nyelvű állam, s azt mondom, hogy művelje mindenik nemzetiség a maga nyelvét és fussuk meg a nemes verseny törvény által biztosított pályáját. És midőn a küzdőterre kilépek egyedüli célom, egyedüli törekvésem azt mozditani elő, hogy a magyar állam eszméjébe hassa át e hazának, kiválóan meggyémnek mindenik fiát. Én nem kérdelem, hogy a földnek ama kimagyarázhatlan beszédét, melylyel megtanít mindnyájunkat szeretni e földet, szeretni e hazát, — hazám, illetőleg meggyém fiai közül, ki milyen nyelven érti meg; de azt megkövetelem, hogy e meggyének mindenik fia, bármely különböző nyelven imádja az istent, egy érzellemmel szeresse e hazát. Csakhogy „hazaszeretet egyike a kebel tiszteletre legméltóbb szenvedelmeinek, de sok kívánsatik mig birtokába eljuthatsz.“ E soknak egyike a kello

Még egy ideig tartott a fárasztó munka, mely után a szerkesztő eldobva írónját, a kéziratot a mellette lévő papirkosárba nyomta.

— Nem közölhető..... semmi esetre sem közölhető — mormogá fogai között — pusztán, hiába való fáradság volt vele foglalkoznom. Kétségbeejtő állapot! A lap holnap megjelen és még sem vezércikk, sem tárcza, — a többi rovat is üres! Hozzá még az egyik szedőnk szerelmes, annak mi hasznát sem vesszük; a másik pedig szemfájós attól a kézirattól, a mit az alispán küldött be a mult számra a lefolyt gyűlésről.\*) S ez a kézirat! Ez az én purgatoriumom! Ha a lap megjelen és Szikláshegyi nem találja benne az ő hőbortos elmeszüleményét a „Khokhinkhinai kakas tenyésztés“-ről: egy előfizetőmmel ismét kevesebb és egy ellenségemmel több leend, a ki ismét — rokonaira is presiót gyakorolván — vagy tiz előfizetőt fog lebeszélni arról, hogy lapomat megrendeljék!

Kopogtatás.

— Tessék!

Egy magas, szikár uri ember nyitja fel

\*) Halistennek erre nézve mi nyugodtan lehetünk: az alispán urnak szép, olvasható írása van, de az előbbi bajba nem esoda ha beleesünk: mikor annyit itt a szép lány! Szedők.

## TÁRCZA.

## NAGYPÉNTEKEN:

Gyilkosok ne örvendjete,  
Nem soká tart jókedvetek!  
Szegek, láncza, mind hiába, —  
Bár átverve keze, lába,  
S a szív, mely oly hön szeretett,  
Dobogni bár megszűnhetett,  
Áldó élte bár kioltva;  
De megnyílik majd sirboltja,  
S öröme vál a búbanat:  
Harmad napra Ő feltámad!

PÁSKUJ LAJOS.

## Vidéki lapszerkesztő keservei. \*)

— Karcz. —

Egy latin közmondás tartja, hogy megverték az istenek azt, a ki tanítónak született. A modern közmondás nálunk ugyanezt tartja

\*) Érzem már keservesen.

Szerk.



műveltség s a műveltséget nyújtó iskola. Igaz ugyan ama latin példaszó, hogy „a fazék sokáig megtartja azt a szagot, melyet először beszívott,” — vagy is az első családi benyomások sokáig uralkodhatnak a növekvő ember felett. Csakhogy, a mit nem ismerünk, annak nincs ingere s a míg a hazáról fogalmat nem nyerünk, addig ragaszkodhatunk ugyan ahoz a tüzhelyhez, a melynél először melegedtünk, ahoz a röghöz, a melyet először miveltünk, ámde nem fogjuk szeretni a hazát.

Ezért ragaszkodom én lelkem egész melegségével megyém azon férfiaknak törekvéséhez, melylyel a „Wesselényi egylet” megakarják alapítani, és sietek kifejezést adni meleg üdvözetemnek azon az uton is, a mely csak most jött rendelkezésem alá. Mert hisz mi ez egyletnek kimondott s felhívások útján nem sokára a nagy közönséggel is megismertetendő elve? Ovodákat szervezni, hogy azokban a 3—6 éves korban legfogékonyabb gyermekek el-sajátítsák az anyanyelven kívül a hazának hivatalos nyelvét, a magyart. Továbbá iskolákat segíyezni, s azon tanítók részére, a kik legtöbb sikert tudnak felmutatni a magyar nyelv tanításában, jutalmakat tűzni ki.

És vajjon elfogultság nélkül lehet-e azt állítani, hogy e törekvés éle egyik vagy másik nemzetiség ellen irányul?

Hisz eltekintve attól, hogy e hazát különböző nemzetiségek, de csak egy nemzet lakja, — meg kellene gondolnunk a nagy költségek amaz örökérvényű szavát: „haza, nemzet és nyelv — három egymástól elválhatatlan dolog, de a ki a két utolsóért nem buzog, az elsőért áldozatokra kész lenni nehezen fog.” Sőt még ettől is eltekintve, az én felfogásom szerint örvendeni kell e törekvésnek s annak célját elő kell segíteni e megye minden hű fiának, hisz ez egylet, ha öntudatosan halad kitűzött célja felé, lassanként alkalmat nyújt a megye minden fiának, hogy esetleg saját anyanyelvén kívül, egy másik és pedig ta-

az ajtót. Meghitten üdvözlí a szerkesztőt és kínálás nélkül helyet foglal a szerkesztőtől balra eső pamlagon, csak ott szólal aztán meg:

— Ajánlom magamat én — Szellemy Arthur vagyok; ujonnan kinevezett törvényszéki díjtalan joggyakornok. Már rég óhajtottam magamat bemutatni; de eddig időm nem volt rá s most időm kerülven, voltam bátor.

— Örvendek a szerencsének. Miben lehetek szolgálatjára?

— Bátorságot vettem magamnak a szerkesztő urat, mint irodalmunk egyik hatalmas oszlopát meglátogatni.

— Igen örvendek, de igazán zavarba hoz.

— Irodalmunk hatalmas oszlopát, ki hivatta van tengődő szépirodalmunk felvirágoztatását hathatós munkálkodásával új életre hozni.

— Valóban nem tudom mivel érdemeltem meg e...

— Ah, szerkesztő ur igen szerény! Erről ismerek szerkesztő urban a valódi genie-re. Irodalmi munkássága már mindnyájunk előtt oszlopot emelt önnek, melyre lángoló betűkkel vésvék halhatatlan érdemei, s valamint a művelt olvasók valamennyiét, úgy engem is arra késztet, hogy az ön érdemeinek elismerésül nyujtsuk át önnek az önt megillető babérkoszorút....

gadhatlanul művelt nyelvet elsajátítson. És mivel minden ember, annyi ember, a hány nyelvet tud: megyénk nem magyar ajkú fiainak áll érdekében, hogy ez egylet lassankint és biztosan elérje célját, mert ez által értékben megkészszerződnek.

## Egyleti élet.

A magy. szent korona országai vörös kereszt-egylet sz.-somlyói fiókja, márcz. 4-én d. u. 3 órakor tartotta évi rendes közgyűlését a színház helyiségében. A közgyűlést fiók-egylet nőelnöke t. Szalghári Józsefné urnő nyitotta meg a következő beszéddel: „Tisztelt közgyűlés! van szerencsém üdvözölni a közgyűlés tisztelt tagjait egyletünk 4-ik évi rendes közgyűlése alkalmával.

Az egyleti működés erős, mert azok az eszközök, melyek az egyesnél liányzanak, egy egyletnek mindig rendelkezésére állanak, s Egy célra ha tör közös akarat, teremti kicsinyből nagyot, kevésből sokat. Egyletünk is — miként az évi jelentésekből kitűnik — rövid fennállása óta is, már a szövetkezeti erőnek sok eredményt tudja felmutatni, mert az egyleti tagok buzgalma s áldozatkészsége folytán az elmúlt 3 év alatt sok jótékonyosság lőn gyakorolva úgy a nyomor által sújtottak, miként a szegény iskolás gyermekek iránt is. Sz.-Somlyó lelkes női pedig már eddigi működésökkel is bizonyosságát adták annak, hogy egy város társadalmi életének emelésére, mily sokat tesz asszonyainak műveltsége. Így tehát a kedves szeretett városunkat ért nagy anyagi veszteségekkel szemben, erkölcsi győzelmek öntudata emelheti fel lelköket. Az eddig elért eredmények tudata buzdítson minket a jövőben is az összetartásra, hogy létre jöjjön köztünk a szolidaritás, mely az embereket testvérekké avatja. Egyesüljünk tehát testvéri szeretettel a közhasznú és emberbaráti ténnyek gyakorlására, s ne hagyjuk magunkat jószándékaink sokszor történt félremagyarázása által elkedvetlenített, hanem gya-

Szellemy Arthur díjtalan joggyakornok ur egyik kezét rokja zsebébe mélyeszté s úgy elkotorászott benne, mintha csakugyan a szóban forgó babérkoszorút akarná kivenni onnan. Helyette egy lepedő nagyságu tarka zsebkendőt vont ki, orrát kifuvandó.

Ez a műtét azonban épen nem akadályozta a további beszédben, habár szavai kissé tompábban hangzottak:

— Az önt megillető babérkoszorút... Én különös figyelemmel kísérem irodalmi működését s elhatároztam, hogy önt minden erőmből támogatni fogom. Értem ez alatt, hogy becses lapját...

— Előfizetni tetszik? A kiadóhivatal...

— Becses lapját szellemileg támogatni fogom. Előzőleg is vagyok bátor tizenöt darab költeményt átadni. Ez inkább egy versciklus, a mely e címet viseli: „Szomorú fűz lehajló virági, egy reám nézve elhunyt leány sirjára.” Nemde igen tetszetős cím? Ime a füzet!

A szerkesztő elsápadva vett át egy vastkos füzetet.

— Nemde tetszetős cím?!... ismétlé Szellemy Arthur s szemei hidegen irányultak a szerkesztő izzadó arczára.

— Igen... valóban... a cím igen tetsze-

koroljuk a jótékonyt a tőlünk ki-hető áldozatkészséggel s buzgalommal. I-szen az ifjuság virág, mely elhervad az élet lehelet, mely elszáll, de a jó tek emléke fennmarad. Az élet komoly ke- lességeket ró az emberre úgy családja- ként felebarátjai iránt is, s csak ezelek hű betöltése által érhető el a legtiszbb boldogság, az önmagával való megege- dés, törekedjünk e boldogság elérésére

Végre fogadják a tisztelt tagok rá- nyomban eddig tanusított jóindulatjért köszönetemet! Kérem méltóztassanak gyű- lést megnyitottnak tekinteni, s szívve- denek a tárgyakhoz hozzá szólni, s zok- ban határozatokat hozni!”

E szép, s elnöknő nemesen érzővívét s magas műveltségét tolmácsoló megnyitó- beszéd, általános éljenzéssel fogadtott s jegyzőkönyvbe íglatni határozatott.

Ezután az egylet mult évi állaptát s a választmány működését feltűntető lentés olvastatott fel, melynek nevezetesebl pont- jai a következők:

### I. Az egylet külső állapotát illeleg.

Az egyletnek az 1881-ik év végével volt 151 tagja. Nyert az egyle részint helyből, részint vidékről 28 személyből és 41 községből álló, összesen 69 tagot; e szerint a mult évben volt 220 taja, ebből leszámítva a halál által elvesztet 3-at, a jelen év elején 217 tagból állott.

Bevétele volt a vál. által mgvizsgál- tatott s megerősített, egyleti gaza száma- dása szerint 182 frt 45 kr, kiads 143 frt 15 kr, pénztári maradvány 39 frt 30 kr, ehez számítva az előző évekről ltjött 264 94 kr, az 1882-ik év végén vlt a pénz- tári készlet 304 frt 24 kr; melyből a köz- pontot 60 frt 81 kr, fiók-egyle pénztárát pedig 243 frt 43 kr illeti.

A választmány állott 16 nő és 8, il- letőleg 9 férfi, összesen 25 tagból.

(Vége köv.)

tős. Erre nézve csak azon szerény nézetem van, hogy a szomorú fűznek nincsetek virágai.

Szellemy Arthur ajkán szánakozó mosoly vonult végig.

— És szárnyas lovak, arany hegyek van- nak-e? kérdi hangnyomattal. A szerkesztő kény- telen bevallani, hogy:

— Nincsenek.

— Hát arany almák és... és... diók?

Valóban, azok sincsenek.

Szellemy diadalmasan mosolygott.

— Nos, a képzelem, a költői képzelem teremti ilyeneket, hisz a paegazus is szárnyas lónak van eszményítve.

— Igaz, szól a szerkesztő legyőzve.

— Nos, hát én eme versfüzért közlés vé- gett itt hagyom! szól Szellemy pártfogói han- gon — ezután is lesz gandom lapjára!

Ezzel felemelkedvén, oly büszkén távo- zott, mint egy francia trónkövetelő.

A szerkesztő aggodalmasan üté fel a fü- zetet s egy strophát elolvastván, arcza valósá- gos rémületet fejezett ki.

Mindjárt az első verssorban az ég ciklá- zott, a villám dörgött, az eső havazott; később quitár énekelt, a leány pedig fészülködött — a rim kedvéért.

Az ajtón kopogtatnak.



## Egyházi élet.

Szilágyszolnoki egyházmegyénk ez évi ugynevezett tavaszi közgyűlését Zilahon tartotta a hó 17-én kezdődőleg. Habár téli köntösbe öltözve a természet csak fukarul láttatá egy-egy halvány napsugár képében a szenderéből életre ébredni törekvő kikelet mosolyát, mindazonáltal reménynyel a keblekben, munka-vágygyal szívből, lélekben, szép számmal sereglettek egybe a gyűlés tagjai, jóllehet a világi képviselők (tisztelet a kevés kivételnek) távollétökkel tündökölték.

Fennálló törvényeink értelmében a közgyűlést istenítisztelet előzvéen meg, templomba mentek a közgyűlés tagjai, hol a Zilah népességéhez mértén nem nagyon telt templomban somlyó-ujlaki pap t. Molnár Gyula a fia végezte a papi teendőket.

A közgyűlés, istenítisztelet végeztével lön megnyitva a tanoda helyiségében, mely ünnepestélyes alkalommal elnök esperes a fia lelki szemével áttekintve protestans anyaszentegyházunk küzdelmekben gazdag multját, mult és jelen között párhuzamot vonva a jövőben megvalósult remény életét látja, bizva a közelmúlt fontos eseményeinek jótékony hatásában anyaszentegyházunk élethajóját boldogság révpartjára juttatva szemléli.

Nevezetesebb tárgyairól a gyűlésnek röviden megemlékezni óhajtván, kiemelem mindennek előtt egyházmegyénk azon határozatát, hogy felterjesztés fog intézteni a mélt. áll. igazgató tanácsához a végből, hogy kerestessék meg a magas kormány azon miniszteri rendelet hatályon kívül helyeztetése tárgyában, melynek folytán ezen megye papságától az anyakönyvek másolatai a megyei levéltár számára bekértek, vagy pedig azon nem remélt és nem óhajtott esetben, ha e lépés a kellő eredményt meg nem hozná, legalább rovatos ívekkel látassanak el a papi hivatalok.

Nem csekély fontossággal bír közgyűlésünk azon határozata, miszerint a részegség meggátlására — mely olyannyira nagy mérvet öltött a nép körében — minden erkölcsi eszközök hozassanak mozgásba papok és tanítók által, sőt a siker még inkább valószínűsíthető okából átirat intézendő Szilágymegye közgyűléséhez, hogy megyei statutum által korlátoztassék általában a részegeskedés elharapózása s különösen a pálinka ital mértékletlen élvezése,

(Vége köv.)

## T a n - ü g y.

Tisztelt szerkesztő ur!

Végre-valahára! Van is már vagy négy esztendeje, hogy minden évben abban a kellemes reményben ringattuk magunkat, hogy mi leszünk szerencsések virágvasárnapján hozsánát kiálthatni az erdélyi ref. gymnasiumok tanárainak, kik rendszeren e napon szokták megkezdeni együttes értekezleteiket. — Mindig jött közbe valami nem várt gátló körülmény.

A sok csalódásért csakis az vigasztal végre, hogy reményünk teljesedett. Folyó hó 17-én este érkeztek városunkba — 17-en, — és így sokkal kisebb számban, mint vártuk, oka a kedvezőtlen időjárásban fekszik, a mivel a helybeli tanári kar — bár tőle telhetőleg mindent megtett, hogy kedves vendégeinek minél nagyobb kényelmet biztosítson, — kialkunní nem tudhatott. A fiatalabb nemzedéket ugyan, mely — egyebeket ide nem számítva — kíváncsi volt egy olyan megyében is utazni, a hol nincs vasút, mindez nem gátolta, de az öreg urakra nézve a csucsá-zilahai út nem volt valami kecségetető.

Másnap — 18-án — rövid előértekezlet és templomozás után báró Wesselényi Miklós, a zilahai főgymnasium egyik főgondnoka, a tanoda nagytermében számos hallgatóság jelenlétében meleg hangon üdvözölte a vendég-tanárokat, kiemelve az erdélyi felekezeti tanári karnak a nemzetiség, az egységes és önálló magyar állam, műveltség és tudományosság érdekében tett fontos szolgálatait; s miután az értekezlet további vezetésére Kerekes Sándor, zilahai igazgató-tanárt kérte fel, a gyűlést megnyitotta.

Kerekes S. elnöki megnyitó beszédében újra üdvözlé a vendégeket, kik között — mint a kedves visszaemlékezés fájó hangján megjegyzé — egyet sem lát azok közül, kik a ref. tanári testületnek 16 évvel ezelőtt, 1867-ben, Zilahon tartott értekezletében részt vettek. Találó vonásokkal ecsetelé a tanügynek az 1867-ki kiegyezés óta történt nagy haladását, rövid történelmi visszatekintésével érdekesen festé az erdélyi ref. tanároknak azóta tanúsított magatartását és azokat az okokat, melyek a középiskolai törvénynek codificálását eddig megghiúsították. A köziskolák rendezését csakis egységes alapon tartja célravezetőnek, és hiszi, hogy a hozandó törvény éle nem fog, nem foghat, a ref. iskolák ellen irányulni, mert azok nemcsak a magyar államiságnak voltak hatalmas támaszai, hanem egyszersmind igyekeztek — és tudtak is — mindig színvonalon állani. Sajnálom, hogy e beszédből, melyet Bod Károly ud-

a ki erővel azt állítja, hogy a bodorkuti hegyben drága kőszénbányára lehetne találni, ha a n. é. közönség költséget nem kimélve s ötlet pénztárnoknak téve, az ásatáshoz látna.

A harmadik újdonság, a kit az írási viszketeg arra ösztönöz, hogy a falu egyik-másik népének elraboltatásáról s a szolgabírónak guttaütés következtébeni hirtelen elhunytáról, a község ház leégéséről, alaptalan közleményeket írjon, a melyekre aztán a másik héten a czáfolatot is pontosan beküldi, a mely rendszeren így kezdődik: „Egy rossz akaratu hírkövács tolalából, becses lapjában egy... stb.“

A következő levél már érdekesebb:

— Tisztelt szerkesztő ur! Ön lapjának mult számában egy a piripócsi erdőbeni majálisról emlékezik meg; a következő passzust idézem belőle: „A mulatságban részt vett Halmay Aranka, Benczur Irén stb. bájos hölgyek, kik élénkségükkel, szellemes társalgásukkal az estét kellemessé varázsolták, ott volt még Herniczky Agatha k. a. is.“ Nos, szerk. ur! Nem-e országos gorombaság rejlik eme szavakban? Tehát ön az én jegyesemet nem is számítja a bájos hölgyek közé; ön nem is találja őt oly szellemesnek, kedvesnek, mint az előtte felsoroltak bármelyikét is? Ha ön a jövő számban ez

varhelyi tanárindítványára, a nemes báróéval együtt — oly méltán — jegyzőkönyvileg örökítették meg, itt e levél szűk keretében nem adhatok valamitizelőül; meg kell elégednem ily rövid s gyenge kivonattal.

E beszéd után jött a tárgysorozat megalapítása, hova a tantervek megbeszélése, mint-hogy a középisk. törv.-javaslat ép most van a parlament előtt szőnyegen, — nem vétetett fel.

A gyűlés bezárása után a tanárok és vidéki s helybeli notabilitások, mint báró Wesselényi Miklós vendégei, a „Medve“ szállodában gyűltek össze ebédre. Kedélyességéről nem is tudok kellő leírást adni; a számtalan szebbnél szebb pohárköszöntőkből is csak négyet említek fel, melyek épen az elején voltak: Szikszai Lajosét (a királyi családra), báró Wesselényiét (a tanártestületre), Hegedüs Istvánét (Wesselényi M.-ra és nejeire) s Nagy Lászlóét (Trefort miniszterre).

(Vége köv.)

## Heti szemle.

**Külföld.** A mult hét észak- és dél két nagy államférfiával gazdagította a halottak országát. Az egyik Górcsakoff herceg, Oroszország volt államminiszteri, a ki állítólag mérgezés által 85 éves korában, — másik Komunduros, Görögország volt miniszterelnöke, a ki 75 éves korában lett csendes emberré.

**Páris.** Gambetta halálával Napoleon herceg elérkezettnek hitte volt az időt, hogy a trónhoz képzelt igényeit megvalósíthassa. E végett szöveget intézett az ország népéhez. Ebből oly zavarok támadtak, hogy némelyek a köztársaságot is veszélyeztetve hitték. Végre azonban közelebbről megalakult Ferry elnöksége alatt egy tekintélyesnek ígérkező kormány, s ki lett mondva, hogy azon családok ivadékai, a melyek Franciaország felett valaha uralkodtak a köztársaságban tényleg katonai vagy állami szolgálatot nem tehetnek. Ez által a felvert hullámok elcsendesedtek.

Azonban az országot és várost a napokban megint nagymérvű izgatottságban tartotta az anarchisták mozgalma, a kik folyó hó 18-kát, mint a commune 13-ik évforduló napját, nagy tüntetéssel szándékoztak megülni. A tüntetés azonban a megszilárdult köztársaság kormányának erőyes előintézkedései folytán nem zavarhatta meg a világváros nyugalma s csak egy külvárosban történt 5—6 elfogatás.

Annál nagyobb s az egész Angliát megügyetlenségét helyre nem hozza, úgy.... stb. Zircenskiwsky Kásmér cs. kir. tart. hadnagy.

A másik meg jobb!

„T. szerk. ur! Az ön lapjában egy az én tekintélyemet vérig sértő közlemény jelent meg. T. i. ön igen jól tudja, (Tagadást nem tűrök!) hogy az x-i járásban én is képviselőjelölt voltam s ön ennek daczára vetélytársamat N. N. urat dicsőítette, elősorolván annak érdemeit; a melyek nem is léteznek tulajdonképen. Én olyan lapot, a mely ilyen érdemtelen egyéneket annyira felmagasztal más érdemeibek rovására — nem pártolhatok. Kérem, legyen szives a már előbb beküldött előfizetési pénzt nekem visszaadni, viszont én is az eddig érkezett tizenkét számot visszaadom. Kelt, aláírás.“

A szerkesztő mikor mindannyit végig olvasta, kikiált:

— János, János!

— Az irodaszolga megjelen:

— Parancsoljon!

— H o z z o n e g y k a n c s ó h i d e g v i z e t ! \*)

HULINKA SÁNDOR.

\*) Szép, szép! Mi már csak somlyói borral élünk! Corrector.

— Tessék!

A lapkihordó hozza a „postát.“

— No hála Istennek! Valahára!

Nem kevesebb, mint husz levelet olvas le az asztalra. Végre még is csak kiderül az ég. Ezek közt csak akad vezérczikk, tárcza, vidéki levél, újdonság!

Kezébe veszi az első.

Ismert kézírás a szerkesztő előtt, A putnoki jegyző fia írta, a ki az ötödik gymnasiumban megbukván, üres idejét a költészetnek szenteli, s miután az apja a helységben notabilitás, tekintélyes ember, a szegény szerkesztő kénytelen biztatni üzeneteiben: „Csak rajta!... Az eddigiek még nem sikerültek, de lehet később közölhetőt irand.“

Minden posta hoz tőle egy-egy verset, beszélyt; a míg végre a szerkesztő kijöve türelméből, ki nem jelenti, hogy a kis költő bizony nagy-szamar. Persze, hogy erre a durvaságra aztán egyszerre felmondanak a putnoki előfizetők, miután Putnokon egyetlen egy samár sincsen, ott mindenki csupa lángész, a molnár samarát sem véve ki.

A levél felbontatlan papirkosárba vándorol.

A második követi.

Ez egy „ismert“ vezérczikkező kezeirása,



botránkoztató esemény történt Londonban, a hol az ir-anarchisták dynamittal felrobbaltatták a miniszterek azon palotáját, mely a parlamentek háza mellett van. A robbanás irtóztató volt. A padozatok felszakadtak, az üvegezés negyed mértőfölbnyi távolságra szétszóratott, a palota falazatai a szomszéd házakéival együtt megrepedeztek. A kár nagysága abból megítélhető, hogy csak az üvegezési kár 49,000 frtra van téve. Az összes angol lapok a legerélyesebb eljárás szükségét tolmácsolják, a kormány pedig 10,000 frt díjt tűzött ki a tettesek fejére.

**Róma.** Az olasz király egy körrendelete azt hirdeti, hogy április 1-től kezdve a készpénz fizetés kezdetét veendi. Ennek fontos következménye az, hogy a papírpénz kényszerfolyama megszűnik. Egy hatalmas lépés, hogy az egységes Olaszország erőss is legyen.

**Belföld.** A képviselőház folyó hó 17-én végezte be a „középiskolai törvényjavaslat“ felett folytatott általános vitát. A vita két hétig tartott s habár 65 szónok beszélt, és pedig 30 mellett s 35 ellene — mégis a vita folytonosan magas színvonalon maradt s a képviselők érdekeltsége az utolsó perczig nem csökkent. A zárbeszéd megkötése után a betérjlesztett javaslat nagy többséggel lett az általános tárgyalás alapjául elfogadva. A részletes tárgyalást is figyelemmel kísérendjük.

A bukovinában lakó véreink hazaszállítási ügye az elméleti beszélgetés teréről már a gyakorlati térre ment át. A nemzet hazafias lelkiüetű fia e célra már többet adtak össze 20,000 frtnál. A hazaszállítás ügyének vezetésére alakított bizottság

élükön Herczeg Odeschalchy Arthurrall már folyó hó 16-án megérkezett bukovinai Andrásfalvára az ügynek a helyszínén leendő tanulmányozása — s lehetőleg az első ezer hazavágyó családfő beszállítására megtenni a kellő lépéseket.

## Hireink.

— **Lapunk** mai számához — több halasztást nem szenvedhető közleményeink felvehetése végett félí v melléklet van csatolva.

— **A zilahi** értekezletre érkezett erdélyi ref. tanárokat folyó hó 17-én délben kitünő magyar vendégszeretettel fogadták Krasznán báró Györffy Lajos egyházmegyei főgondnok, Nagy Domokos szolgabíró és Korbuly Lukács földbirtokos urak.

— **Felkérjük** t. laptársainkat, melyek lapunkkal csere viszonyban lépni óhajtanak, hogy e célból lapjuk csere-példányát hozzáuk megküldeni sziveskedjenek.

— **Nagylelkű ajánlat.** Lanfrancioni Enea — e városunk uri köre által is igen előnyösen ismert pozsonyi mérnök, kijelentette, hogy az esetre ha a tervezett egyetem Pozsonyban állíttatnék fel: 10,000 frtot s nagy értékű könyvtárát és térképgyűjteményét e célra adományozza.

— **Kettős ünnepet ült** Szilágysomlyó martius 15-én, mert a szabadságharcz e nevezetes napján indult meg, „Szilágy-Somlyó“ című társadalmi heti lap, melynek épen keresztelése is ezen nevezetes napon tartatott meg. A kettős ünnep megtartása a „Kis pipához“ címzett vendéglőbe volt kitűzve, a hol nem nagy számmal, de elegen összegyűttek arra, hogy e nevezetes nap méltóan ünnepeltessék meg. A pohár köszöntők sorát Nagy László ur kezdte, ékesen ecsetelvén e nap jelentőségét éltetvén Kosuth Lajost a szabadságharcz e legkimagaslóbb alakját. Utánna Bartha Endre éltette Nagy Lászlót, mint a mai napon megjelent „Szilágy-Somlyó“ lapnak felelős szerkesztőjét. A lapnak két főmunkatársáért Nagy László szerkesztő emelt poharat, mint olyanokért, kiknek lankadatlan munkásságukban bizva válalta el azon ne-

héz munkát, mely egy helyesen szerkesztett lappal jár. Továbbá: Mátéka József segéd lelkész éltette szerény lapunknak ugy szellemi, mint anyagi maecenasát nagys. Paskuj Lajos kanonok urat. Virág Lajos városi főjegyző P. Szatmári Károly és Szász Károlyért üritett poharat. Ugyancsak Virág Lajos éltette a volt sz.-somlyói polgármestert, jelenleg szilágymegye alispánját Boosánczy Adolfot, mint a kinek oroszlan része volt a nyomda beszerzésénél. Éltették még Gencsi Sándor polgármestert, az előfizetőket, mint apró maecenasokat stb. stb, Folyt azután a jókedv késő órákig, míg hatalmas pezsgőzéssel be nem záratott.

— **Biharmegyének** közszeretben álló főispánja — a mint az „Érmellék“ márczius 18-iki számában olvassuk — folyó hó 12-én a városi tisztikar és a szomszéd községek előljáróságának közbejöttével: a hivatalos pénzek kezelése és a közigazgatás minden ága felett beható vizsgát tartott s a találtak felett teljes meglegedését fejezte ki. A Dráveczky Béla szolgabírónál elköltött kedélyes ebéd után az összes jelen voltak jó kívánságától kísérve távozott el.

— **Uj gyógyszerár.** Belügyminiszter ur 4554—1883. számú leiratával Bíró Lajos okleveles gyógyszerésznek — a közegészségi — valamint a törvényhatósági bizottság 502. sz. közgyűlési határozata figyelembe vételével — Haddad községben egy személyes üzleti jogu gyógyszerár felállíthatását engedélyezte.

— **A Sz.-Somlyó** vidéki gazdas. egyeslet kertjében tisztán termesztett „Chäster grófsági“ narancsszinű óriás, gazdasági — tengeri — csönként 10 krért; „6 hetes“ fehér színű, törpe, csemege tengeri, csönként 5 krért — Toperczer László titkár utján kapható.

— **A Bukovinából** haza vágyó magyarok részére f. Virág Lajos ur által gyűjtött — s lapunk múlt számában jelzett összeget adakozták: Gencsi Sándor 2 frt. Réner Albert 1 frt, Nagy László 1 frt, N. N. 30 kr. Brüll Farkas 50 kr. Brüll Károly 30 kr, Végh Mihály 25 kr, Veverán József 1 frt, Tamkó Bertalan 1 frt, Toperczer László 1 frt, Egy valaki 50 kr, Józsa Adolf 50 kr, Dobolyi István 1 frt, Huberth József 1 frt, Bartha Iván 1 frt, Telegdy Márton 1 frt, Bartha Endre 50 kr, Lukácsfy Ödön 1 frt, Györffy Adolf 1 frt, Kedves György 1 frt, dr. Ajtay Endre 1 frt, Porjesz 20 kr, Ambrus 50 kr, Fábry József 50 kr, Ajtay Albert 1 frt, Farkas Kálmán 50 kr, Major György 50 kr, Somogyi Mihály 50 kr, Szénássy Miklós 1 frt, Finger 50 kr, Schönstein István 50 kr, Davidovics Jakab 30 kr. dr. Kopp Gyula 1 frt, Virág Lajos 2 frt, Simó Ferencz 1 frt, Szabó Ferencz 1 frt, Liedermann Emil 1 frt, Ruzska 20 kr, Brüll Salamon 20 kr, Kiss József 1 frt, Barna József 20 kr, Csillag János 30 kr, Lázár Jánosné 30 kr, Laczai Jánosné 10 kr, Hallárszky Sámuel 1 frt, Póznér Ábrahám 50 kr, Egy valaki 50 kr, Másik 30 kr, Mike István 1 frt, Hummel Károly 1 frt, Schilt Kristóf 2 frt, Fridolin Fridolin 20 kr, Bartha Gyula 50 kr. Összesen 39 frt 15 kr.

— **Több Sz.-Somlyói** nő, folyó hó 26-án a színház helyiségében a szegény-alap javára jelmezes thea-estélyt rendez; belépti díj 40 kr.

— **A műkedvelő társulat** mozog — mint hírlik — a husvéti ünnepek alatt előadást fog rendezni, nagyon is óhajtuk, hogy hosszas pihenése után, élet jelt adjon magáról.

— **A városi** összes pénztárak e hó 17-én egy bizottság által, élén T. polgármester urral megvizsgáltattak és rendben tanáltattak.

— **E hó 16-án** egy áhítatos hivat — ki itt állapotban volt, annyira elfogta a buzgóság, hogy a predikációba bele kiabált — s így rendőrral kellett kivezetetni a templomból.

— **A zilahi műkedvelő társulat** f. hó 26-án 25 éves fennállását megünneplendő díszelőadást rendez — előadja — „Nők az alkotmányban,“

mely darabban közre fognak működni, a Sz.-Somlyói műkedvelő társulat legrégibb tagjai s közönségünk kedvencei, Domby László ur és neje.

— **Vakmerő betöréssel párosult lopás.** Borzás községben folyó hó 14-re viradólag Nagy József ottani jó módu földműves házáat, míg a gazda s számos család-tagjai a faluban lakdalmaztak — ismeretlen tettesek — a vályog falat ki bontva, feltörték, s egy ládából 423 forintot bankó pénzben elemeltek. Egyébb semmi sem hiányzik. Az előnyomozást a nagyfalusi szakasz csendőrsége telyesítette, s okadatolt gyanu hiányában letartóztattak két odaváló embert Gál Vonuczot, mint soros és rovott előéletű egyént, s annak vallomása után Ösz (virág) Miklóst mindkettőt átadták a sz.-somlyói kir. járásbírósnak. Azonban a falu közvéleménye előtt Vivág Miklós elfogatása feltűnést keltett. Értesülésünk szerint, a bíróság nyomon van.

— **A krasznamegyei** takarékpénztárnak 1882. évben összes forgalma 1,700 250 frt 65 kr. — mérleg és vagyon átlaga 374843 frt 27 kr. nyers jövedelme 34798 frt 74 kr tiszta jövedelme a részvénytőke 6% kamatján felül, 10208 frt 99 kr. s így részvényenként 16% - lit, vagyis 8 ftal váltja be, április hó 1-én minden egyes részvény szelvényét. A tartalék alaphoz az alapszabály értelmében felül, ismét 1440 frt csatolását hozza az igazgatóság a közgyűlésnek javaslatba.

— **A lótenyésztő gazdákat** értesítjük arról, hogy a turia-remetei m. kir. állami méntelep igazgatóságának megkeresése folytán a Szilágysomlyói fedeztetési állomáson lévő állami ménekre s azok mellé rendelt legénységre a folyó évi fedeztetési idényre a felügyelettel Böllni Sándor ügyvéd sz.-somlyói lakos megyebizottsági tag bízott meg.

# CSARNOK.

## Báthori árnya.

(Folytatás.)

Porba dült lakoknak ős nagy alkotója,  
Nézd csak ősi fészkeid nincs ma már ki ójja!  
Ezt a szikla fészket mért is hagyta el,  
Mért volt a „Magyarnál“ kedvesebb a „Lengyel?“

Oh e háromas bércz és e völgyi róna,  
Ős előnye mellett e hon díszje volna!

... Itt szavam elállott meglepetve láttam,  
Mily csapat tűnik fel Várhegy oldalában.  
Várhegy oldalának fölkanargó útján,  
Bámullattal csüngtem Báthori csapatján.  
Tomboló lován mind, mint egy-egy vezér ül,  
— Bár látszik, hogy e had nem csatára készül, —  
Mintegy nászmenet jó zászlós uri rendből,  
Válogatva van tán magyar- s lengyelekből.

Pillanat alatt a hegytetőre szálltak;  
Erre megzendült a fényben úszó várlak,  
Tán e fény s e nagy zaj rázta lelkemet föl,  
Szempillám feloldván szender büvérőtől,  
Mért nem nézhetém még azt az álmoképet,  
Mért nem leshetém a megkezdett regéket?!

Álmoképeimnek eltűnése folytán,  
Meghatottan álltam dült falaknak romján,  
Fürge gyík szökött ki, egy-egy sziklarésen,  
Mintha csak csodálná álmom s ébredésem.  
Kigyó sziszszsenése, s hangyaboly zibongás  
Volt, mit láthaték vagy hallhaték, de nem más.  
Még sem!... Mert, alattam, tölem jobbra-balra,  
Száz-zenér király kelt versenyezve dalra.

E gyönyör hatott rám, vagy a látott álmom?  
Biztos oknak ezt sem és azt sem találok.  
Erzem Báthorinknak árnya hathatott rám,



Ös.rommal borított várhegyének ormán;  
Mert ez álom óta, mind, mit tudni vágytam,  
Fel-feltűnni látom mostan fél homályban.  
S mintha álmaimban hallgatott regékből,  
Egy-egy bámulásom' újra keltene föl:  
Borzadok ha nézem — képzelődve látom —  
A rémséges szörnyet ott a „Püpos-háton.“  
Hüledezve nézem, telve rémülettel  
Azt a helyt, hol egykor város sülyedett el.

Még mi hathat ugy rám, s hogy mi lep meg  
engem:

Olykor elregélni meg-megkisérlendem.  
Bár kissé homályos lesz a multak képe,  
Hallgasd meg regémet Somlyó és vidéke!  
(Folyt. köv.)

TAPODY TAMÁS.

### Szerkesztői üzenetek.

— Horavicz Armin. Helyt. Nyílt levelét, mely maga a megtestesült személyeskedés, nem közölhetem. Azonban sietek kifejezni bámulatomat a felett, hogy a lapom 1-ső számában közlött tárcza „Simi“-jében, hogyan lehet tervszerű támadást látni az összes zsidóság ellen? Hisz a szerző „Simi“-t feltűntethette volna magyarnak, örménynek, oláhnak, szásznak stb. — mert ezen nemzetiségek között épp ugy akadhat s akad is jellemtelen ember, — mint a hogy akadhat s akad is az izraeliták között. S kétlem, hogy a magyar, örmény, oláh, szász stb. — az összes magyarság, örménység stb. ellen intézett támadásnak tekintené. Ha csak az ön felfogásáról lenne szó, egyszerűen azt mondanám: „Nem köpe-nyeg, s a ki nem az, ne vegye magára!“ Azonban azon felvilágosult Mózes vallásu polgártársaim iránti tekin-tetből, a kiket megismerve becsülni tanultam, — egy-szersmindenkorra kijelentem, hogy: „Szerkesztőségünk sem anti-, sem filó-semita, hanem a jellemet, igazságot és becsületességet tiszteli s védeni fogja; de a jellemtelenséget, gázságot és igazságtalanságot megveti és ül-

dözni fogja mindenkiben, tekintet nélkül nemzetiségére, avagy vallására.“ Egyébiránt biztosítjuk, hogy e tárcza-czikkben legkisebb czélzás sem volt.

L. F. Zsibó. A fennebbiekben megfeleltem kegyed-nek is. Ha nem lenne kielégítő: kérem intézkedni, hogy beküldött előfizetési pénzt minő jótékony czélra fordítsam.

— H. S. Nagyvárad. Ajánlatát köszönettel vet-tem. A lap küldése iránt intézkedtem.

— Mirimár Zilah. Bevalik. Csak rajta!

A többi kéziratokról a jövő számban.

4414—1882.

tlkv. sz.

## Árverési hirdetmény.

M. Kiss Jánosnak Veres Sámuel el-  
leni végrehajtási ügyében, a birói árverés  
40 frt tőke, ennek 1882. évi január hó  
18-tól járó 6% kamatai, továbbá 2 frt 20  
kr perbeli, 8 frt 45 kr végrehajtási, 10 frt  
10 kr árveréskérési és a további költségek  
erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül  
1883. április hó 26-ka délelőtt 9 órai meg-  
kezdéssel a zilahi kir. törvényszék terüle-  
tén fekvő Kraszna község-házához kitüze-  
tik; az árverési feltételek pedig a követ-  
kezőkben állapittatnak meg:

Elárvereltetnek szükség esetére a ki-  
kiáltási áron alól is végrehajtást szenvedő  
Veres Sámuelnek krasznai 480. tkvéből,  
egyes részletenkint:

a) az 576. sz. a. ház és kert, közös ud-

varra kikiáltási ára . . . 69 frt,

b) 1947. sz. a. szántó 160□ kik. ára 21 „

c) 3051. „ szántó 640□ „ „ 22 „

d) 5022 „ kaszáló 640□ „ „ 68 „

e) 1006. „ szántó 160□ „ „ 5 „

f) 4774. „ szántó 320□ „ „ 22 „

g) 1923. „ szántó 320□ „ „ 36 „ 50 kr

h) 3563. „ désmás szőlő 640□ „ 128 „ 50 kr

Árverelni szándékozók (kivétel nélkül)  
tartoznak a kikiáltási ár tizszáztóliát kész-  
pénzben vagy ovadékképes értékpapirban  
a birósági kiküldött kezéhez bánatpénzül  
előre letenni, avagy az annak előzetes le-  
tétbe helyezéséről nyert elismervényt át-  
adni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét  
a leütéstől egy, — másik felét, melybe a bá-  
natpénz is beszámítandó ujjabb egy — hónap  
alatt, mindenkori 6% kamattal a szilágy-  
somlyói kir. adó — mint letéthivatalnál az  
ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti  
eljárással — befizetni.

A többi árverési feltételek ezen biró-  
ság telekhivatalában és a Kraszna-községi  
előljáróságnál a hivatalos órák alatt meg-  
tekinthetők.

Kir. járásbiróság, mint telekkönyvi  
hatóság.

Szilágy-Somlyón, 1883. február 16.

DOBOLY ISTVÁN,

kir. járásbíró.

## H I R D E T É S E K.

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság ajánlja ujonnan berendezett

# K Ö N Y V N Y O M D Á J Á T.

Elvállalunk mindenféle könyvnyomdai munkát, ezeknek izléses és jutányos árban való kiállítását; u. m.  
tudományos és szépirodalmi műveket, folyóiratokat, mindenféle rovatozott ivateket, kör-  
leveleket, számlákat, árjegyzékeket, gyászjelentéseket, falragaszokat, ügyvédi, közjegyzői  
és körjegyzői nyomtatványokat, báli és lakodalmi meghívókat, tánczrendet, levélpapirra  
és borítékokra czimeket, eljegyzési kártyákat, névjegyeket stb.

A midőn nagybeesü pártfogását kérjük, a legszolidabb és legpontosabb kiszolgáltatásról előre is biztosítjuk.

Tisztelettel

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság igazgatósága.

7—1—3

Van szerencsém tudatni, hogy a „KASZINÓ“ udvarban e czélra berendezett

„KISPIPA“ helyiségben izletes ételek, italok, naponta hordós fris „sör“,

továbbá helyt- avagy kihordva

koszt jutányos árban kapható.

A „KISPIPA“ tulajdonosa.

8—1—3



Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy

## életbiztosításokat Sz.-Somlyón

a városházánál levő lakásomon felveszek, s a biztosításra vonatkozó felvilágosításokkal a legnagyobb készséggel szolgálok.

Virág Gyula,

az első magyar általános biztosító-társaság  
életbiztosítási felügyelője.

1—2—3

**TELEGDY MÁRTON,**

Sz.-Somlyón (plebánia épület).

Husvétra ajánlja ujonnan berendezett női-, férfi-lábbeli, glace kesztyű és

**férfi-kalap raktárát.**

Husvéti nagy választéku ajándék-czikkeit.

2—2—3

Valódi Kölni öntöző-vizét és angol illatszereit, jól berendezett FÜSZER-ÜZLETÉT.

# ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy

## vendéglői üzletemet

folyó évi Szentgyörgy naptól fogva,

jelenleg Sztojka Flora ur által lakott vendéglői helyiségbe [takarékpénztárral átellenben] teszem át.

A nagyérdemű közönség eddig tanusított kegyes pártfogását megköszönvén, ezt kényelmes ellátás, jutányos, izletes ételek és italok pontos kiszolgálása mellett ezutánra is kiérdemelni legfőbb törekvésem leendő.

Szilágy-Somlyó, 1883. márczius hó 15-én.

Tisztelettel:

**FINGER LAJOS,**

vendéglős.

3—2—6

## F Á B R I J Ó Z S E F

Szilágy-Somlyón a városházzal szemben.

Ajánlja ujonnan berendezett NŐI- és FÉRFI DIVATÁRU PIPERE ÜZLETÉT, nagy választékban női- és férfi kalapok, topánok, nyakkendők, keztyűk, miederek, férfi- és női fehérműek, divat-szalagok, csipkék, bársonyok, atlaczok, tollak, virágok, koszorúk és schleierek, selyem kendők, rüschök, rojtok, gombkötések és többféle pipere-czikkék, futó szőnyegek, pipere- és illatszerek, valódi ártalmatlan mosdó-vizek, pomádék, szappanok és pouderek áruczikkéit.

Továbbá angol lovagló nyergek és felszerelvények, pénz- és dohány-tárczák, utazó bőröndök, revolverek, eső-ernyők, angol nád-kosarak, aranykeretű képek, irodai papírok és felszerelvények, ugyszintén fűszer-árak készletét és a nagyváradi gőz-hengermalom liszt-raktárát.

5—1—3

A szilágysomlyói nyomda-részvénytársulat üzletében egy 12—16 éves, jó erkölcsű, írás és olvasásban kellő jártassággal bíró ifju tanulónak elfogadtatik. Értekezhetni a szilágysomlyói nyomda-részvénytársaság igazgatóságánál.

6—1—3

Nyomatott Szilágy-Somlyón, a nyomda-részvénytársaság könyvnyomdájában. 1883.